

1140
130340
A 1568.

346.

Paste

Leib.
SELTS
FARTM

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 7 Декабр. 1894. г.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

33745

Печатано въ типогр. А. Зейдельберга въ Вейсенштейнѣ.

3034-

Põlgtud kiri.

Üks noormees, nimega Willem, jätis oma wanemate wasto tahtmist oma isa maja maha, ja läks laewaga India maale. Seal astus tema wäe-teenistusesse.

Aga palawa maa kliima, misga tema harjunud ei olnud, ja teenis- tuse raskused, hakkaswad teda väga waewama. Nüüd tema teadis, et ta oma enese süü läbi selle wiletsuse sisse sattunud oli, et oma wanematest la- hutud, ja isamaalt kaugel pidi elama. Südamel tunnistus ütles temale, et ta ükspäinis aga oma kurja südamel

nõu oli täitnud, ja oma truu ema armsaid maanitsusi äraunustanud ja ärapõlganud oli.

Need mõtted ei andnud temale ei ööl ega päeval rahu. Oleks tema seda seestpidiist healt, mis ülewalt, enam tähele pandnud! Aga ei! Oma südame heale läbi rahuto, ja et selle eest põgeneda, hakkas tema lustipidusid tagaajama, ja sai peagi kerges meeles ja kõlwatumas wiisides oma seltsimeeste seas esimeseks.

Mõned kuud pärast seda oli laagris suur rõõm, sest et kuulda oli et soldatitele kottu kirjad olid tulnud.

„Siin on midagi teile,“ ütles ohwitser Willemile, ja andis temale ühe pitseeritud kirja. Kärmeste sirutas Willem kätt kirja järele wälja, ja

wõttis seda kohe lahti, lootes et raha
pidi sees olema, ainus asi mis temale
weel wanemaid meele tuletas. Aga
ta ei leidnud sealt seeft muud kui pa-
beri lehe, mille peale mõned read olid
kirjutud. Ennast omas lootuses pet-
tetud leides, pistis ta kirja ilma lu-
gemata oma kuue tasku.

Nasta pärast seda oli Willem hos-
pitalis, raskest haige. Enam weel
kui töö raskus, oli tema õel elu teda
ihu ja hinge poolest rikkunud. —
Ahastus ja igawus piinasid teda, ja
ta ihaldas meele lahutust. Õffitselt
tuli temale kiri meele, mida aasta eest
paha meelega oma kuue tasku oli pist-
nud. Soldat, kes tema eest hoolet
kandis, tõi seda kirja, ja luges hai-
gele järgmised sõnad ette:

„Minu kallis poeg! Mina tahan
 „sind teenistusest lahti teha, ja olen
 „juba kõik mis selleks tarvis on, wal-
 „mis teinud. Rõõmuga annan ma
 „sulle teada, et suure koha oleme ost-
 „nud, kus sinu wastowõtmiseks kõik
 „walmistud on. Ma ei wõi sulle selle
 „üle muud ütelda kui, et tule! Oh
 „tule, mo laps! Sinu ema kutsub
 „sind. „Nautiluse“ laewa kapten, kes
 „praegu Colombo linnas on, hoiab
 „sinu jäuks ühe reisi pileti. Mina
 „olen temale kõik maksnud. Ja
 „nüüd, „rutta mo poeg! Meie kõik
 „ootame sind igatsusega.“

Nõnda olid selle ärapõlgtud kirja
 sõnad. — Mina ei unusta iialgi ära,
 lisab selle lou jutustaja, seesama hoole-
 kandja soldat selle juure, missugune

meele äräheitmine haige jilmist pais-
tis, kui tema seda armastuse sõnumit
kuulis, mida tema paraku aga oma
tuimuse läbi siig hilja kätte sai.—

Eks see ole selge pilt sellest suu-
rest armastusest mis Jumal armu-
õpetuses inimestele pakkub, ja mitmed
seda, eneste kahjuks, halvaks panewad?
Kas seisab sull piibel lugemata kiris-
tus! See on taewa Issia kiri: Jumal
pakkub täna weel patustele Oma
armu sõnumid: „Tulge, jest kõik on
walmis!“ Seepärast ära wiibi, kes sa
ennast pattune olema tunnud! Hakka
igawesest elust finni, enne kui
hiljaks jääb. —

1.

Armas hing, Jesu juure tule nüüd!
Temas lõpeb waew ja mure, tule nüüd!
Tema, kes su järel ruttab,
Sinu häda üle nuttab,
Lahkeste sind wastu wõttab, tule nüüd!
Jesu nimel, tule nüüd
Tema on su armas wend;
Annab andeks kõik su süüd
Sest rutta hing, ja tule nüüd.

2.

Pimedusest walgusele tule nüüd!
Taewa auu ja õnusele tule nüüd!
Patule end oled annud,
Jumalale wastu pannud,
Tema wiha alla saanud, tule nüüd!
Jesu nimel, tule nüüd!
Tema on su armas wend;
Annab andeks kõik su süüd,
Sest rutta hing, ja tule nüüd!

3.

Oled wäsiind patu waewast, tule nüüd!
Nii sind Issand hüüab taewast, tule nüüd!
Tema juure kärmest rutta,
Armust armu wastu wötta,
Tema wälja sind ei lükka, tule nüüd!
Jesu nimel tule nüüd,
Tema on su armas wend!
Annab andeks kõik su süüd,
Sest rutta hing, ja tule nüüd!

4.

Ruida wõid sa aega wiita? tule nüüd!
Rust su hing wõib rahu leida? Tule nüüd!
Olgu see su ülem mure
Et sa igawest ei sure
Dma kallil peastja juure tule nüüd?
Jesu nimel tule nüüd!
Tema on su armas wend,
Annab andeks sinu süüd.
Sest rutta hing, ja tule nüüd!

Taewas.

Üks weifene pois kõndis oma emaga põllu äärt mööda. Tema watas ülesse taewa poole ja ütles:

„Ema, kül on taewas kõrges ja wäga kaugel! Ma kardan et ma ei wõi ialgi senna saada!“

„Mõ kallis laps,“ wastas ema, „taewas peab meie juure tulema, enne kui meie senna jisse saame.“

Ta ei saanud mitte aru, mis ema sellega ütelda tahtis, ja ema seletas temale mis Jesus ütles, kui Ta maa peal käis (Joh. 14, 23.). Kui keegi mind armastab, kül see peab minu sõna, ja minu Issa ar-

mastab teda; ja meie tahame
tema juure tulla, ja eluaset tema
juure teha. Jeesus tahab sinu sü-
damesse tulla, ja seisab sinu südame
ukse ees ja kopputab, ja palub sind,
et sa teda sisse tulla lased. Ja kui
Jeesus tuleb, siis toob Ta taewa sulle.
Tema walmistab Oma taewa sinu
südamess, kui sina Teda sisse tulla
lased, ja eluaset seal sees teha. Teda
peame meie igaiiks wastu wõtma.
Alga kui meie seda mitte ei tee, siis
ei wõi meie ka pärast mitte Temaga
Taewas elada.

Taewas peab meie juure tulema
enne kui meie tema sisse wõime minna.

Jesús tule minule,
Jää mu juure järgeste;
Tule hinge peastija
Kõige parem sõber ka!
Ei ma muule pea ka
Südant lahti tegema;
Tule oma armuga
Minu sisse elama.

Ristiinimene ja maailm.

Üks tõsine ristiinimene, kes maailma seas elab on kui üks laew mere peal. Laew ei waju mitte sellepärast põhja et ta mere peal on, waid kui wesi laewa sisse tungib.

Nii samuti ei lähe ristiinimene mitte sellepärast hukka, et ta inimes-tega ümberkäib kes maailmas elawad, waid kui maailm tema sees on.

Sa küllwad püha küllwaja
Kül iga pääw ja lõpmata
Oh õnnista mu põllukest
Ma tänan sind seal igawest!

